

ŠTEDROŠŤ

ÚVOD	03
#01 ŠTEDROŠŤ – VÝZVA PRE KONZUMNÚ DUŠU	04
#02 ŠTEDROŠŤ - ŠTEDROŠŤ MUSÍ BOLIEŤ	10
#03 ŠTEDROŠŤ – SÚ MOJE VECI MOJE?	16
#04 ŠTEDROŠŤ – ROZMENENÉ NA DROBNÉ	22
#05 ŠTEDROŠŤ – Q&A S ONDROM SZTURCOM	28
KNIHY	32

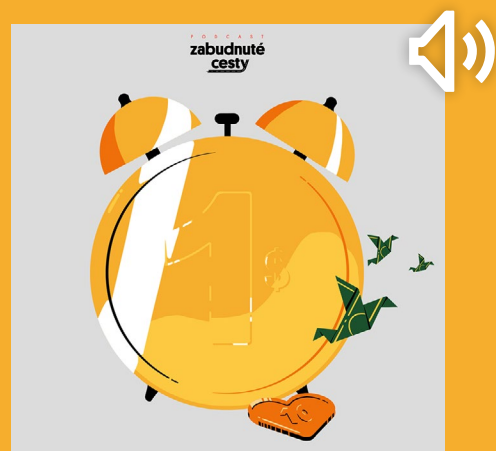
ZABUDNUTÉ CESTY

je podcast, v ktorom José a Janči hovoria o skutočne kvalitnom živote. Nanovo objavujú kľúčové spôsoby života, ktoré v súčasnej spoločnosti zapadajú prachom.

TENTO MATERIÁL

bol vypracovaný vďaka patreonom podcastu. Ak by ste nás chceli podporiť, [kliknite sem](#). Ďakujeme!

ŠTEDROŠŤ – VÝZVA PRE KONZUMNÚ DUŠU

Ďakujeme, že ste si vypočuli podcast Štedrošť – Výzva pre konzumnú dušu.

Hostom v tejto sérii je Ondřej Szturc, ktorý aktuálne pracuje v KAMe – Kresťanskej akadémii mladých, čo je nezisková organizácia zameraná na prácu s mládežou v rámci celej Českej republiky, a je pastormom cirkevného zboru ESK v Haviřove (ESK – Evangelikální Spoločenství Křesťanů).

Téma štedrosti je pre Ondru blízka, pretože v živote stretol niekoľko skutočne štedrých ľudí, ktorí mu veľa dali a boli pre neho obrovským požehnaním. To ho inšpirovalo a viedlo k tomu, aby bol tiež štedrý a bral to ako životný štýl.

Vzácnosť ŠTEDROSTI

Štedrošť je veľmi vzácna a má obrovský vplyv na životy ľudí. Je medzi nami rozšírený zlozvyk, že si myslíme, že nemáme dosť a že nám zajtra bude niečo chýbať. Ľudia radi vyhľadávajú príležitosti dostať niečo zadarmo. V spoločnosti prevláda západné konzumné zmýšľanie – ak raz budem mať dosť, potom môžem niečo dať ostatným. U kresťanov je to prejavom nedôvery Bohu. Preto je v dnešnej dobe skutočne nezištná štedrošť vzácnosťou.

Ľudia sú štedrí voči svojej rodine a blíznym, pretože to považujú za správne, a niekedy sú štedrí aj voči cudzím ľuďom, buď kvôli svedomiu alebo z ľútosti. No nie je to tá nezištná štedrošť, pri ktorej ukrojíme niečo zo svojho života a obetujeme sa bez toho, aby sme z toho niečo mali, alebo niečo očakávali späť. Obzvlášť kresťania by mali byť v tomto silní, malo by ich to odlišovať od ostatných.

Spontánna vs. plánovaná štedrošť

Naša štedrošť býva často „reakčná.“ Napríklad, keď sa stane nejaká prírodná katastrofa, alebo nás osloví nejaký projekt, dokážeme rýchlo reagovať a byť jednorazovo štedrí. Ale nevnímame štedrošť ako niečo, čo by malo byť pravidelnou súčasťou nášho života. Zvyčajne to nebýva životným štýlom, štedrošť často neplánujeme. Spontánna štedrošť je fajn, ale nie je to jediná štedrošť, ktorú by sme mali praktizovať.

Predstavte si, čo by sa stalo, keby ľudia nebolí štedrí. Veľa ľudí ma postoj, že *keď sa každý bude starať o seba, tak bude o všetkých postarané*. Ľudia by tu mali byť pre druhých a štedrosť je jednou z vlastností, ktorá poukazuje na to, ako veľmi nám záleží na ostatných. Štedrosť dáva životu obrovskú hodnotu. Na konci života sa na pohrebe nerieši, koľko mal človek pozemkov, peňazí, majetku, ale čo dal ostatným, a aký bol k ostatným ľuďom.

Štedrý kresťan

Boh bol extrémne štedrý voči ľuďom a my, kresťania, máme byť extrémne štedrí voči ostatným. Pokiaľ chceme odrážať Boží charakter, tak by sme mali byť štedrí. Keď bol Ježiš na zemi, dal zo seba všetko. Keď Boh poslal na zem Ježiša, dal to najcennejšie, čo mal. A to by sme mali odrážať.

„Veď Boh tak miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby nik, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život.“ – Ján 3:16 (SEB)

Štedrosť v cirkvi

Cirkev je často prezentovaná ako miesto pre slabých ľudí, pre ľudí, ktorí sú na tom zle, o ktorých by sa mala cirkev starať. Ľudia, ktorí majú svoje životy v poriadku si môžu myslieť, že cirkev nepotrebujú. Ale Boh tu nie je len pre tých, ktorí sú v kríze, ale dáva výzvu každému, aj tomu, čo stojí pevne na nohách. Cirkev by mala byť tiež miestom pre silných ľudí, ktorých si Boh používa. Cirkev by mala byť zmes tých, ktorí pomoc potrebujú a tých, ktorých si Boh používa, aby pomohol.

Každý by mal byť štedrý s tým, čo má. O to viac by mali byť štedrí ti, ktorým Boh požehnal viac.

Všetci sme konzumenti, všetci konzumujeme. Potrebujeme načerpávať a prijímať, ale ak len prijímame a nedávame, tak sme len konzumenti a žijeme sami pre seba. Mali by sme premýšľať aj o tom, či dávame ostatným. Ak sa cez túto optiku pozerám na cirkev a na nedeľné bohoslužby, tak nedeľa nie je len o tom, že my v toho niečo máme, že si niečo odnesieme. Je tiež o tom, že môžeme niekomu niečo dať, môžeme o niekoho prejavíť záujem a venovať niekomu svoj čas, povzbudiť alebo niekoho pozvať na obed.

Druhy štedrosti:

- Plánovaná štedrosť – je dobré byť plánovane a percentuálne štedrý voči svojmu okoliu (kresťania preferovane voči cirkvi). Naplánovať si ako a kedy budeme štedrí.
- Spontánna štedrosť – mať priestor byť štedrí aj spontánne. Nemať naplánovaný kalendár na pol roka dopredu, ale mať priestor na spontánne stretnutia a venovať čas niekomu, kto to potrebuje. Mať vyhradenú časť času, peňazí a energie na spontánnu štedrosť.
- Štedrosť voči cudzím ľuďom – byť štedrým aj voči cudzím ľuďom, niečo dobročinné, charitatívne. Boh si váži pomoc ľuďom, ktorí ju potrebujú, hoci to nie sú naši blížni.

Každý človek by mal prevziať zodpovednosť za svoju štedrosť. Pokiaľ niečo máme, máme dostatok alebo dokonca prebytok, tak by sme mali byť štedrí, riešiť to hneď a nečakať, kým nás okolnosti donútia.

Cvičenie

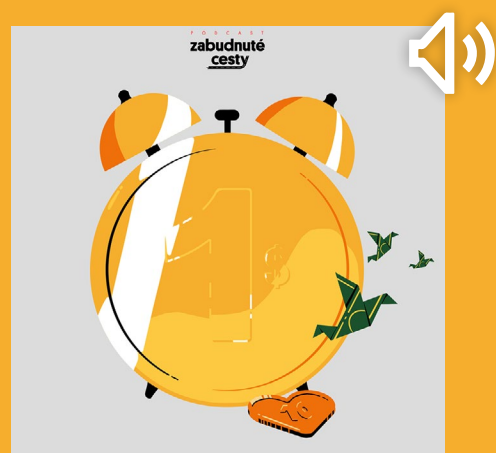
Čo pre teba znamená „štedrosť?“ S akými prejavmi štedrosti si sa stretol/stretla?

Ktorá z 3 druhov štedrosti je ti najbližšia a ako sa prejavuje?

„Keď sa každý bude starať o seba, tak bude o všetkých postarané.“ Čo si myslíš o tomto výroku? Súhlasíš s ním? Prečo áno/nie?

ŠTEDROŠŤ – ŠTEDROŠŤ MUSÍ BOLIEŤ

Ďakujeme, že ste si vypočuli podcast Štedrošť – Štedrošť musí bolieť.

Jedným z najväčších prejavov štedrosti pre Ondra bolo, keď mu niekto zaplatil konferenciu a ubytovanie, ktoré boli veľmi dôležité pre jeho rast a vzdelanie.

Štedrošť v Biblii – Starý Zákon

Jedným z prvých prejavov štedrosti bolo, keď Kain a Ábel prinášali Bohu obety, ktoré boli viac o kvalite než kvantite - dávali totiž tú prvú, najlepšiu časť.

„...Ábel sa stal pastierom oviec, ale Kain obrábal pôdu. Po istom čase priniesol Kain obetu Hospodinovi z poľných plodín. Ábel obetoval prvorodené zo svojho stáda s tukom...” – Genезis 4:2-4 (SEB)

Desiatky boli prvýkrát spomenuté, keď Abrahám dal desiatok Melchisedekovi:

„Tento Melchisedek, kráľ Šalému, kňaz najvyššieho Boha, vyšiel v ústrety Abrahámovi, keď sa Abrahám vracal z porážky kráľov, a požehnal ho. A Abrahám mu zo všetkého dal desiatok...” – Hebrejom 7:1-2 (SEB)

Izraelcom Boh pevne stanovil pravidlá:

„Všetky desiatky krajiny, z obilia poľa i z ovocia stromov, patria Hospodinovi. Sú zasvätené Hospodinovi. Ak si niekto chce niečo vyplatiť zo svojho desiatku, nech pridá k tomu pätinu. Všetky desiatky z dobytky a oviec, všetko, čo prechádza pod pastierskou palicou, každé desiate, bude zasvätené Hospodinovi. Nebudete pritom zisťovať, či je to dobré alebo zlé, ani sa to nesmie zameniť. Keby sa to predsa len zamenilo, bude sväté to i ono; nesmie sa vyplatiť.” Toto sú príkazy, ktoré dal Hospodin Mojžišovi na vrchu Sinaj pre Izraelitov.” – Levitikus 27:30-34 (SEB)

„Odvádzaj desiatok z celej úrody svojej seby, ktorú každoročne prináša pole. Na mieste, ktoré si Hospodin, tvoj Boh, vyvolí za príbytok svojho mena, budeš pred ním ješ desiatok zo svojho obilia, z mušty, z čerstvého oleja a prvorodené z dobytky a oviec, aby si sa učil báť sa Hospodina, svojho Boha, po všetky dni.” Deuteronomium 14:22-23 (SEB)

Izraelci podľa toho žili. Boh ich viedol k vďačnosti. Viedol ich tiež k tomu, aby si uvedomovali, že všetko, čo majú, majú od Boha a majú Mu dôverovať. Otázkou je, či by to takto mohlo fungovať aj v dnešnej dobe. Princípy sú to dobré – prvá desatina patrila Bohu, čo bol prejav vďačnosti a dôvery, druhá desatina bola pre ich úžitok, aby sa mohli radowať pred Bohom a nemali tiež zabúdať na chudobných, čo je tiež dôležité.

Štedrosť voči Bohu je niečo, čo je plánované, je to pravidelné a percentuálne. Ľudia často hovoria, že by sme mali dávať z radostného srdca, takže keď sa na to necítim, tak by som dávať nemal. V našom živote ale robíme veľa vecí len preto, že sú správne, bez ohľadu na to, ako sa práve cítime (niekedy sa nám nemusí chcieť odvieť deti ráno do školy, ale urobíme to).

So štedrosťou máme niekedy pocit, že je to iné a argumentujeme tým, že sa práve necítim na dávanie. Pokiaľ je pre nás štedrosť kľúčová, tak by to malo byť niečo, čo robíme bez ohľadu na to, ako sa cítime.

Starý Zákon nám dáva princípy, ktoré je dobré praktizovať – desatina Bohu, desatina na oslavu toho, čo nám Boh dal a desatina pre chudobných.

To, čo mám, nie je moje, ale patrí to Bohu. Sme tu na požehnanie druhých, to je niečo, čo je v ľuďoch hlboko zakorenené. Sebecký život nie je štýl života, ktorý by Boha potešil.

Nový Zákon

Ježiš hovoril o majetku a peniazoch často. Hovoril, že všetko, čo máme patrí Bohu, nemáme byť sebeckí, máme múdro spravovať, čo nám bolo zverené, a nemáme svoju nádej vkladať do majetku. Majetok je iba prostriedkom na to, aby sme mohli požehnať ostatných.

V Novom Zákone sa píše o tom, že Bohu patrí všetko, celé naše životy, všetka energia a všetky peniaze.

„Ježiš si sadol oproti chrámovej pokladnici a pozoroval, ako do nej ľudia hádzajú peniaze. Mnohí bohatí dávali veľa. Tu prišla jedna chudobná vdova a vhodila dve drobné mince, dovedna kvadrans. Zavolať si učeníkov a povedal im: „Amen, hovorím vám, že táto chudobná vdova dala viac ako všetci ostatní, ktorí hádzali do pokladnice. Všetci tam dali zo svojho nadbytku, ona však pri svojej chudobe dala všetko, čo mala na svoje živobytie.“ – Marek 12:41-44 (SEB)

Jeden z príbehov hovorí o vdove, ktorá dala zo svojho nedostatku. Ľudia v tomto príbehu dávali najčastejšie zo svojho dostatku alebo dokonca prebytku. Ale vdova dala zo svojho nedostatku, a Ježiš to vyzdvihol do nebies. V tom vidíme, že Boh si naozaj váži našu štedrosť a našu dôveru, že sa o nás postará.

„Veď kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.“ – Matúš 6:21 (SEB)

Kam idú naše peniaze ukazuje na to, kde je naše srdce. Pokiaľ niekto hovorí, že mu záleží na Bohu a na cirkvi, ale neprejaví sa to na jeho peňaženke, tak ako inak sa ukazuje, že mu na tom skutočne záleží? To platí aj pre politiku, pre firmu, pre rodinu... pokiaľ tvrdíme, že nám záleží na našej krajine, na firme, na rodine, ale neprejaví sa to v tom, ako žijeme, ako používame naše zdroje, tak je niečo zlé. Tak, ako platí, že kde je naše srdce, tam je náš poklad, tak aj platí, že kde je náš poklad (kde investujeme), tam je naše srdce.

Kristovi ide o naše srdce, preto v Novom Zákone sprísnil princípy, ktoré sa týkajú nášho srdca (aj štedrosti). V Novom Zákone Ježiš hovorí, že **Bohu patrí všetko**.

„Nikto nemôže slúžiť dvom pánom. Buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridŕžať a druhým pohrdne. Nemôžete slúžiť Bohu aj mamone.“ – Matúš 6:24 (SEB)

Nemôžeme slúžiť Bohu aj majetku. Láska k majetku je najväčšia prekážka vo vzťahu s Bohom. Naše srdce často ťahne k nášmu majetku. Musíme si dávať pozor, aby majetok nebol tým pokladom, ale len prostriedkom k prejaveniu toho, na čom nám skutočne záleží.

Cvičenie

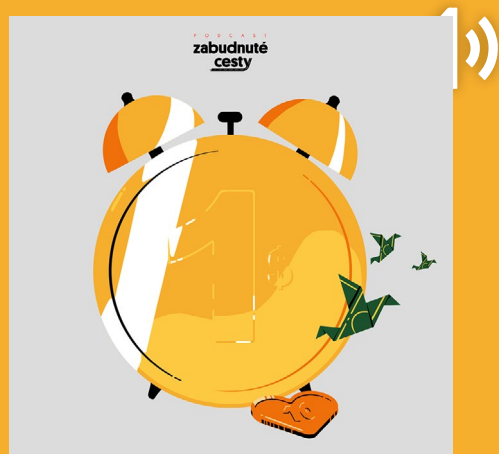
Ktorý z príbehov o štedrosti z Biblie je ti najbližší? Prečo?

Je tvoj poklad tam, kde je tvoje srdce a naopak? Investuješ do vecí/ludí, na ktorých ti záleží? Aké veci/ludia to sú a ako do nich investuješ?

Je tvoja štedrosť voči Bohu plánovaná? Ako?

ŠTEDROŠŤ – SÚ MOJE VECI MOJE?

Ďakujeme, že ste si vypočuli podcast Štedrosť – Sú moje veci moje?

Všetko, čo máme patrí Bohu.

Tvrdo pracujeme a snažíme sa zarobiť peniaze. Tak ako to, že peniaze, ktoré si zarobíme, nie sú naše?

Pokiaľ neveríme v Boha, je to pochopiteľný prístup. Ale ak v Boha veríme, tak tiež veríme, že schopnosť zarobiť peniaze nám dal On, takže je to vlastne Jeho zásluha.

„Nehovor si v srdci: ‚Toto bohatstvo mi získala moja moc a sila mojej ruky.‘ Pamätaj na Hospodina, svojho Boha, lebo on ti dáva schopnosť získavať bohatstvo, aby potvrdil svoju zmluvu, ktorú pod prisahou uzavrel s tvojimi otcami, ako je to dnes.“ - Deuteronomium 8:17-18 (SEB)

Ak veríme v Boha a v to, že nás stvoril, tak všetka zásluha patrí Jemu, aj majetok a peniaze, ktoré sme zarobili, patria Jemu. Všetci to tušíme, ale myslieť na to v praxi a žiť podľa toho, je väčšia výzva.

Máme pocit, že máme právo na to, mať sa dobre. Keď je niečo zlé, začneme sa sťažovať. Ale ako kresťania by sme si mali uvedomovať, že nemáme právo na nič, a Boh nemá povinnosť starať sa o to, aby sme sa mali dobre. To spôsobuje našu nevďačnosť a zabúdame, že potrebujeme Boha.

Správcovstvo

Kto je správca? Nieкто, kto niečo spravuje, ale nevlastní to. Napríklad vedúci kaviarne alebo manažér firmy. Vedúci aj manažér nie sú majitelia, ale majú určité právomoci. Kaviareň alebo firma im boli zverené, aby sa o ne starali. Majiteľ sa môže kedykoľvek rozhodnúť tieto právomoci im vziať. Správca sa snaží čo najlepšie zužitkovať prostriedky a zdroje svojho pána pre svojho pána, ale nemá v tom svoje vlastníctvo.

„Na svet prichádzam nahý a nahý z neho odídem.“ Mali by sme to mať na mysli, a s touto mentalitou žiť každý svoj deň. No to sa, bohužiaľ, nedeje často. Robíme rozhodnutia na základe majetku, sme šťastní alebo nešťastní na základe majetku, a naše vzťahy si budujeme alebo ničíme na základe majetku.

Ak som správca, tak rozumiem tomu, že všetko, čo mám, má svoj príbeh, ktorý je väčší ako som ja. To znamená, že zdroje, ktoré mám, niekde začali, niekto ich s nejakým účelom získal a má s nimi nejaký zámer. A ja by som mal robiť všetko preto, aby som tento zámer naplnil.

„Všetko, čo som, čo mám, je súčasťou príbehu väčšieho, ako som ja sám.“

Janči Máhrik

Manažér firmy dostal túto funkciu a získal prostriedky od svojho nadriadeného, aby ich využil, čo najlepšie a zároveň si uvedomoval zámer firmy. Snaží sa viesť firmu tak, aby bol tento zámer naplnený. Je súčasťou niečoho väčšieho.

Boh dal každému iné množstvo financií, iné množstvo zdrojov, pretože každý z nás je schopný spravovať iné množstvo majetku. Niektorí z nás by neboli schopní byť bohatí, pretože by sme neboli dobrými správcami. Boh nedáva viac majetku a financií tým, ktorí by neboli schopní byť v tom štedrí. Tým, ktorí sú štedrí v malom, potom dáva viac.

„Kto je verný v malom, je verný aj vo veľkom, a kto je nespravodlivý v malom, je nespravodlivý aj vo veľkom. Ak ste teda neboli verní v nespravodlivej mamone, kto vám zverí pravé bohatstvo? A ak ste neboli verní v cudzom, kto vám dá, čo je vaše?“ - Lukáš 16:10-12 (SEB)

Všetko, čo máte, používajte tak, aby to malo dopad na večnosť.

Keby ľudia hodnotili tvoj život na základe toho, ako investuješ svoj čas a peniaze, čo povedia? Komu slúžiš? Kto je Pánom tvojho života?

Veľa ľudí žije s tým, že žijú pre seba, pre to, aby boli šťastní. Pomôžu ostatným, ale robia to preto, aby sa cítili dobre. No všeobecne pristupujú k životu tak, že zmyslom je mať sa dobre.

Kresťania ako správcovia by mali mať inú mentalitu. Mali by premýšľať nad tým, ako múdro spravovať majetok, čas a energiu, ktorú im Boh dal.

Ak všetko, čo máme, máme od Boha, tak by sme sa mali pýtať Jeho, ako chce, aby sme s tým naložili.

Cvičenie

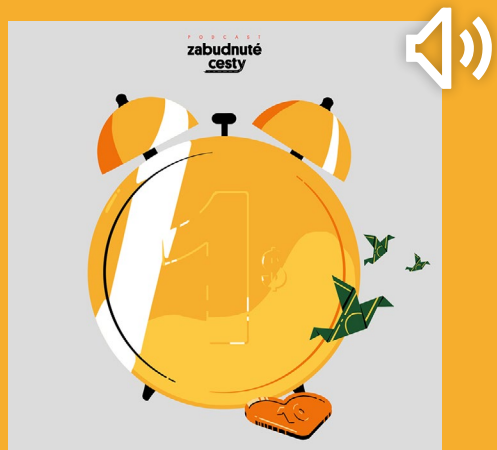
Čím ťa Boh obdaroval? Aké sú tvoje schopnosti, za ktoré môžeš Bohu ďakovať?

Si správcom svojho života. Vnímaš tiež, že si súčasťou väčšieho príbehu? Akého?

Bol/Bola si už niečoho správcom? Čo bolo tvojou zodpovednosťou? Prípadne napíš, aké si myslíš, že by si mal zodpovednosti ako správca (predstav si konkrétneho správcu, napríklad vedúceho kaviarne...)?

ŠTEDROŠŤ – ROZMENENÉ NA DROBNÉ

Ďakujeme, že ste si vypočuli podcast Štedrosť – Rozmenené na drobné.

Niekoľko ľudí Ondru viedlo a inšpirovalo k štedrosti, čo malo na neho hlboký dopad, preto sa tiež snaží byť štedrý. Robí to preto, lebo je Bohu vďačný a vie, že Ježiš má z toho radosť.

Preto sa tiež so svojou ženou rozhodli dávať 10% zo svojich príjmov do cirkvi. Nie preto, že by vždy súhlasili s tým, ako sa s tými peniazmi nakladá, ale preto, že veria, že cirkev je hlavné Božie pôsobisko tu na zemi. Jednoducho, dnes sa nedá nič urobiť bez peňazí. To znamená, že ak tvrdíme, že nám záleží na Bohu a na cirkvi, tak sa to musí prejavíť aj na našej peňaženke. Takto sú verní Bohu a ukazujú, že im na Bohu a na cirkvi skutočne záleží.

Ďalej pravidelne podporujú ďalších kresťanských pracovníkov, misionárov alebo projekty, u ktorých vidia, že robia dobrú prácu a chcú byť ich súčasťou.

Zároveň, keď vidia nejakú potrebu, tak sa snažia ísť v ústrety a pomôcť, či už finančne alebo svojím časom a energiou (spontánne štedrosť).

Ako plánovať štedrosť?

Veľmi dôležité pri plánovanej štedrosti je rozhodnutie byť štedrý za akýchkoľvek podmienok, či máme prebytok alebo nie. Často premýšľame tak, že nie sme bohatí, tí bohatí by mali byť štedrí. Ale úprimne, málokto si o sebe myslí, že je sebec. Väčšina ľudí si o sebe myslí, že sú dostatočne štedrí. Dôležitá je snaha o životný štýl, že sme tu pre druhých. Druhí na nás uvidia, že nie sme sebeci a že nám na nich záleží – tak môžeme byť pre nich inšpiráciou.

Jednou z plánovaných štedrostí môže byť dávanie financií, času a energie cirkvi. Niektorí ľudia majú pocit, že podporovať cirkev znamená, že podporujeme cirkev v jej majetku, ale to často vychádza z nedôvery voči cirkvi. Mali by sme si nájsť cirkevný zbor, v ktorom dôverujeme vedeniu a tomu, ako nakladajú s peniazmi.

Ďalšou plánovanou štedrosťou môže byť podpora nejakých projektov alebo ľudí. Robia to z dobrej vôle a sú závislí na podporovateľoch. Ak nie ste kresťania, tak stojí za to podporovať projekty alebo ľudí, ktorí robia zmysluplné veci, pretože to prináša svetu obrovskú hodnotu. V prípade, že ste kresťania, môžete podporovať misijného pracovníka alebo nejakú zahraničnú cirkev. Ak nie ste kresťania, môžete podporiť nejakú charitu.

Čo presne znamená plánovať štedrosť?

Plánovať štedrosť môže znamenať napríklad trvalý príkaz. To znamená, že sa rozhodneme nejakú čiastku alebo percento z príjmu pravidelne posielat' z účtu.

Môže to tiež znamenať prehodnocovanie našich zvykov a vecí, ktoré máme nastavené, a skúmať či sme skutočne štedrí. Napríklad pri narodeninových darčekom väčšinou kupujeme darčeky ľuďom, ktorí kupujú darčeky aj nám – to nie je nezištná štedrosť. Keď ideme k niekomu na návštevu tak sa očakáva, že niečo donesieme na jedlo a pitie. Mali by sme prehodnotiť, či keď niečo niekomu dávame tak aj neočakávame niečo naspäť. **Božia štedrosť je v tom, že len rozdáva a rozdáva, nečaká nič späť.**

Počas plánovania si môžeme nastaviť určité percento, koľko chceme dávať kam, a do čoho chceme vôbec investovať (cirkev, charita, misionár, pozývanie ľudí na kávu/jedlo, darčeky, čas venovaný ostatným...).

Štedrosť je obeť, dávame niečo zo seba a neočakávame nič naspäť.

Cvičenie

Plánuješ štedrosť? Ako? Do čoho pravidelne dávaš svoje príjmy, svoje zdroje?

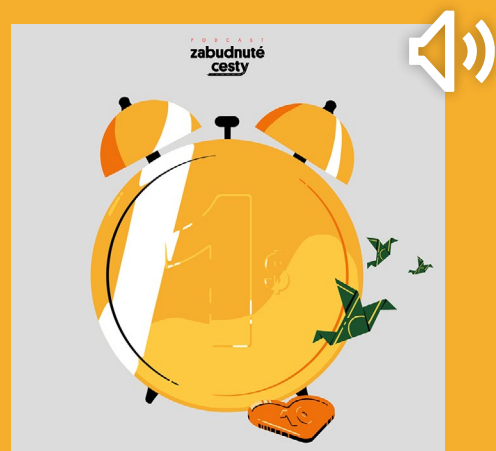

Štedrosť sa môže prejaviť nie len na peniazoch, ale aj na tom, ako trávime svoj čas. Môžeme byť štedrí v tom, že s niekým strávime popoludnie a načúvame mu/jej alebo svoj čas venujeme v službe v cirkvi. Plánuješ svoju štedrosť aj v čase? Koľko času dávaš svojim blízkym a cirkvi?

Je tvoja štedrosť nezištná? Keď dávaš niekomu darček, niekoho pozveš na kávu očakávaš, že dostaneš niečo späť? Aké sú tvoje motívy k štedrosti?

ŠTEDROŠŤ – Q&A S ONDROM SZTURCOM

Ďakujeme, že ste si vypočuli podcast Štedrosť – Q&A s Ondrom Szturcom.

Aké knihy Ondra odporúča k téme štedrosť?

- Andy Stanley – Štedrosť („How to be rich“)

Podľa čoho vyberáte, koho alebo čo podporíte, a ako riešite to, či boli vaše prostriedky použité správne?

10% sme sa rozhodli dávať s manželkou do cirkvi. Odporúčam to každému kresťanovi. V našom cirkevnom zbore môžeme mať istotu, že sa tie peniaze neustrácajú na blbosti. Viem, že s nimi nakladajú múdro. Ale keď ich to tej cirkvi dám, tak to nedávam preto, že ich určite využijú múdro. Jednoducho ich dávam Bohu a zodpovednosť pred Bohom nesú vedúci v danom zbore. Pokiaľ niekto chodí do zboru, kde vedeniu nedôveruje, ak je to možné, asi by si mal nájsť nový zbor. Do cirkvi nemáme len chodiť, máme byť jej súčasťou. Okrem tých 10% tiež s manželkou podporujeme konkrétnych ľudí, projekty, kde vieme, že drvivá väčšina peňazí sa dostane tam, kam má. Peniaze idú skutočne na pomoc týmto ľuďom, je to transparentné a zúčtovateľné. Takže buď podporujeme ľudí, ktorí robia skvelú prácu, nejakých misionárov, kresťanských pracovníkov, alebo nejaký charitatívny projekt, ktorý je tiež transparentný a nemá žiadne škandály. Je dobré stráviť nejaký čas nad tým, čo chceme podporiť a kam budeme posilať svoje peniaze.

Myslím si, že nemám až taký veľký problém s dávaním. Mám to rada, dáva mi to zmysel a napĺňa ma to. Ale niekedy sa stáva, že keď dám, počujem hlasy a premýšľam o tom, či si to niekto všimol, či to niekto ocenil a potom sa sama seba pýtam, či to bolo úprimne, keď toto riešim. Čo s tým?

Ja si tiež kladiem túto otázku často. Vždy, keď niečo urobím, tak to robím pre Boha a snažím sa to robiť nezištne a úprimne, ale tiež ma zaujíma, či to niekto ocenil a chcem počuť uznanie a chcem, aby si to niekto všimol. Povedal by som, že je to pre ľudí prirodzené a do určitej miery to nie je nič zlé, nerobí to z dávania nič neúprimné. Pokiaľ si ocenenie a všimnutie nedávam ako podmienku a nenechám sa tým premôcť. Každý s tým zápasí. Dávame hlavne preto, aby bolo naše srdce v poriadku, všetko ostatné je sekundárne.

Čo keď sa cítime neúprimní v dávani, čo keď dávame preto, aby si nás niekto všimol a ocenil nás?

Myslím, že dôležitá je hlavne motivácia. Musíme byť transparentní, ale nemôže to byť tá motivácia. Malo by to prameniť z toho, že v srdci chceme byť štedrí a nie z toho, že dávame, aby nás niekto videl.

Spomínali ste starozákonné desiatky a novozákonné stovky (100%). Čo si myslíte o ďalšom zo starozákonných príkazov pre Boží ľud, a to prvotiny – prvotina z úrody, prvotina z majetku... Je to relevantné aj pre Nový Zákon a dnešnú dobu? Napríklad v praxi to môže vyzeráť tak, že venujeme svoju celú prvú výplatu do cirkvi alebo na nejakú misiu.

Ja osobne mám presvedčenie, že príkazy zo Starého Zákona nie sú pre nás záväzné, pokiaľ ich Ježiš nezopakoval a nepovedal, že platia. Niektoré zopakoval a preformuloval. Takže ak je niečo iba v Starom Zákone a nemá to pripomenutie v Novom, tak to neberiem ako niečo záväzné. Zároveň verím, že sa za tým môžu skrývať princípy, ktoré sú zdravé a dobré. Takže napríklad princíp prvotiny bol ten, že vzali to, čo mali, tú prvú a tú najlepšiu časť, a dali to Bohu ako dôkaz dôvery, ale aj dôkaz toho, že mu chcú dať to najlepšie. Verím, že princíp sa prenáša, ale neverím, že zákony sú pre nás aktuálne. V dnešnej dobe neexistuje rozdiel medzi prvým a posledných zárobkom, hodnota peňazí je rovnaká, čo neplatí pri prvej úrode. Prvá bola lepšia a kvalitnejšia.

— KNIHY

ODPORÚČANÁ KNIHA:

P O D C A S T

**zabudnuté
cesty**